

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 7000898101
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7000898101.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a Ľubomíry Kúdelovej v konkurznej veci úpadcu: Penzión**ELDORÁDO, spoločnosť s ručením obmedzeným Prešov, so sídlom Nábřežná 9, 080 01 Prešov, IČO: 31 715 656, o odvolaní JUDr. P. F., bývalého správcu konkurznej podstaty úpadcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 10. októbra 2019, č. k. 1K/65/2000-352, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10. októbra 2019, č. k. 1K/65/2000-352 vo výroku 1/ a v časti, v ktorej rozhodol o odmene správcov JUDr. P. F. a JUDr. Y. M. H., mení tak, že odmena správcu JUDr. P. F. je 26 236,58 eur a odmena správkyni JUDr. Y. M. H. je 39 354,88 eur.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „konkurzný súd“) uznesením z 10. októbra 2019, č. k. 1K/65/2000-352 rozvrhol sumu 710 106,07 eur získanú speňažením konkurznej podstaty a pri výkone funkcie na uspokojenie pohľadávok nasledovne:

1/ Pohľadávky proti podstate podľa § 32 ods. 1 ZKV:

a/ odmena a výdavky správcov konkurznej podstaty:

- odmena správcu JUDr. P. F. - 13 118,29 eur
- odmena správcu JUDr. Y. M. H. - 52 473,17 eur
- výdavky (cestovné) správcu JUDr. P. F. - 0,00 eur
- výdavky (cestovné) správcu JUDr. Y. M. H. - 298,57 eur

b/ v priebehu konkurzného konania boli uspokojené pohľadávky proti podstate:

- výdavok na znalecký posudok č. 17/2018 - 600,00 eur
- výdavky na poštovné, poplatky za overovanie - 52,22 eur
- poplatky za vedenie účtu (05/2013 - 09/2019) - 120,64 eur
- daň z nehnuteľností za obdobie od roku 2011 do roku 2019 - 14 954,04 eur

c/ uspokojujú sa pohľadávky proti podstate:

výdavky na archiváciu písomností a splnenie povinnosti registratúry - 150,00 eur
poplatok za prijatie peňazí do notárskej úschovy - 797,80 eur

d/ súdny poplatok za konkurzné konanie - 1 991,50 eur

2/ Pohľadávky oddelených veriteľov podľa § 28 ZKV - neboli uplatnené

3/ Pohľadávky veriteľov I. triedy - uspokojujú sa:

- veriteľ č. 2 - Slovenská konsolidačná, a. s. (pôv. Sociálna poisťovňa pobočka Prešov) - 564,83 eur
- veriteľ č. 3 - Slovenská konsolidačná, a. s. (pôvodne Okresný úrad práce Prešov) - 60,78 eur
- veriteľ č. 4 - Slovenská konsolidačná, a. s. - 4 510,19 eur
- veriteľ č. 5 - P. D. - 31 364,04 eur
- veriteľ č. 6 - P. S. - 1 659,70 eur
- veriteľ č. 7 - P. M. - 995,82 eur
- veriteľ č. 8 - E. S. - 1 794,93 eur
- veriteľ č. 9 - Y. W. - 1 062,21 eur
- veriteľ č. 10 - GEMINI FASHION Prešov, spol. s r. o. - 93,47 eur
- veriteľ č. 11 - Slovenská konsolidačná, a. s. (pôvodne VŠZP Prešov) - 236,57 eur

4/ Pohľadávky veriteľov II. triedy - neboli uplatnené

5/ Po uspokojení všetkých pohľadávok všetkých veriteľov zostatok zo speňazenia majetku úpadcu v sume 583 207,30 eur bude zložený do notárskej úschovy u notára Mgr. Q. O., Kmeťova 13, Košice s tým, že peňažné prostriedky z notárskej úschovy budú vydané ustanovenému likvidátorovi úpadcu na jeho písomnú žiadosť o vydanie peňažných prostriedkov z notárskej úschovy, pričom ustanovený likvidátor bude povinný notárovi spolu so žiadosťou predložiť uznesenie valného zhromaždenia úpadcu o súhlase valného zhromaždenia s takýmto postupom. Ďalšou podmienkou vydania peňažných prostriedkov z notárskej úschovy bude predloženie schválenej konečnej správy likvidátorom o ukončení likvidácie a rozdelení likvidačného zostatku, resp. predložením konečnej správy, ktorá sa považuje za schválenú podľa zákona. Ak v lehote troch rokov od zloženia peňažných prostriedkov do notárskej úschovy, tieto nebudú uvedeným spôsobom vydané likvidátorovi spoločnosti, prostriedky z notárskej úschovy budú poukázané na účet spoločnosti úpadcu.

2. V odôvodnení rozhodnutia konkurzný súd uviedol, že v súlade s ustanovením § 9 Vyhlášky č. 493/1991 Zb. celkovú odmenu správcov vo výške 65 591,46 eur rozdelil v pomere 20 %, t. j. 13 118,29 eur s DPH, pre JUDr. P. F. a 80 %, t. j. 52 473,17 eur s DPH, pre JUDr. Y. M. H. Pri svojom rozhodnutí zohľadnil to, ako hospodárne a účelne postupovali obidvaja správcovia v konkurznom konaní.

2.1. Prvý správca (JUDr. P. F.) preskúmal pohľadávky 13 prihlásených veriteľov, ktoré boli preskúmané až po výzvach súdu, pričom ani po opakovaných opatreniach konkurzného súdu nezapísal sporný majetok úpadcu do súpisu konkurznej podstaty, urobil tak až v roku 2011. Vo vzťahu k prvému správcovi súd prvej inštancie skonštatoval, že neúčelne viedol konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti Penzión Eldorado (konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/91/2007) namiesto správneho a zákonného postupu, a to zápisu spornej nehnuteľnosti do súpisu konkurznej podstaty s poznámkou podľa § 19 ods. 1 ZKV. V excindačnom konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 14Cbi/3/2011 bol Ing. S. D. (ako žalobca) neúspešný.

2.2. Konkurzný súd skonštatoval, že konkurzné konanie bolo 10 rokov neúčelne vedené prvým správcom, čo zohľadnil pri rozdeľovaní odmeny medzi obidvoch správcov, keď JUDr. P. F. priznal iba 20 % odmeny správcu, ako to navrhla súčasná správkyňa, ktorá viedla konkurzné konanie účelne a hospodárne, bez vyvolania ďalších sporov a vysporiadala vzájomné nároky medzi spoločníkmi úpadcu, odpredala majetok úpadcu za 80 % jeho znalecky určenej všeobecnej hodnoty v 2. ponukovom kole. Pri rozdelení odmeny konkurzný súd zohľadnil aj skutočnosť, že správkyňa vytvorila veľmi nízke náklady konkurzu na archiváciu, cestovné a poštovné.

3. Proti tomuto rozvrhovému uzneseniu podal dňa 21. novembra 2019 odvolanie JUDr. P. F., predchádzajúci správca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v časti výroku 1/ zmenil tak, že mu prizná odmenu vo výške 59 032,31 eur a súčasnej správkyni odmenu 6 559,15 eur, alternatívne, aby rozvrhové uznesenie konkurzného súdu v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

3.1. V odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že pri rozhodovaní o odmene dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď skonštatoval, že neúčelne viedol konanie o určenie vlastníckeho práva na Okresnom súde Prešov (konanie vedené pod sp. zn. 8C/91/2007). Odvolateľ uviedol, že v predmetnom konaní nevystupoval ako strana sporu, keď žalobcom bol Ing. P. M. a žalovaným Ing. S. D.. Naopak za neúčelné považoval opatrenie konkurzného súdu zo 4. novembra 2011, ktorým súd prvej inštancie vyzval Ing. S. D. na podanie vylučovacej žaloby, hoci otázka vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam bola právoplatne vyriešená v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/91/2007.

3.2. Odvolateľ zároveň namietal, že konkurzný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 9 Vyhlášky č. 493/1991 Zb., nakoľko v predmetnej veci bol správcou od 13. júla 2001 do 14. marca 2016, za čo mu patrí nárok na 90 % odmeny, a to aj vzhľadom na rozsah vykonanej činnosti s dôrazom, že počas jeho výkonu činnosti správcu nevznikli žiadne náklady zaťažujúce konkurzné konanie a bez právnych úkonov ním vykonaných by nedošlo ani k uspokojeniu veriteľov. Za nespravodlivé považuje odvolateľ to, že súčasnej správkyni priznal konkurzný súd nárok na 80 % z odmeny, hoci v konkurznom konaní realizovala iba speňaženie majetku a vyhotovila konečnú správu a návrh na rozvrhnutie výťažku z konkurznej podstaty, čo nezodpovedá rozsahu a dĺžke činnosti novej správkyně.

4. Správkynia vo vyjadrení k odvolaniu z 5. decembra 2019 navrhla napadnuté rozvrhové uznesenie potvrdiť, keď uviedla, že zo strany predchádzajúceho správcu došlo k desaťročnému omeškaniu pri vypracovaní súpisu majetku. Zároveň skonštatovala, že predchádzajúci správca nepostupoval pri výkone svojej funkcie riadne a s odbornou starostlivosťou.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací prejednal odvolanie bývalého správcu JUDr. P. F. podľa ustanovenia § 379 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

6. Úvodom odvolací súd uvádza, že konkurzný súd vo svojom uznesení nesprávne skonštatoval, že pôvodný správca neúčelne viedol spor u určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorý bol vedený na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 8C/91/2007, nakoľko predchádzajúci správca nebol žalobcom v predmetnom spore, vystupoval len v postavení vedľajšieho účastníka konania (viď č. l. 75 a 89 súdneho spisu). Uvedená nesprávnosť však podľa názoru odvolacieho súdu aj vzhľadom na závery vyslovené v napadnutom uznesení nemala vplyv na rozhodnutie vo veci.

6.1. Preto odvolací súd má za to, že odvolateľ nedôvodne namietal existenciu odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.

7. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. (t. j. nesprávne právne posúdenie veci) odvolací súd konštatuje, že konkurzný súd na rozhodnutie vo veci správne aplikoval ustanovenie § 9 Vyhlášky č. 493/1991 Zb., avšak pri aplikácii predmetného ustanovenia dospel k čiastočne nesprávnym záverom.

8. Podľa § 9 Vyhlášky č. 493/1991 Zb., ak v konkurznom alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

8.1. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že pri rozdelení odmeny medzi viacerých správcov je konkurzný súd povinný prihliadať predovšetkým na dve základné kritéria, a to rozsah činnosti každého zo správcov, ako aj dĺžku činnosti jednotlivých správcov. Predmetné kritériá sú pritom v zásade rovnocenné.

8.2. Z rozhodovacej praxe najvyššieho súdu vo vzťahu k ustanoveniu § 9 Vyhlášky č. 493/1991 Zb.

vyplýva, že „pri rozdelení konkurznej odmeny medzi správcov konkurznej podstaty nemožno vychádzať len z toho, aký príjem do podstaty bol získaný jednotlivými správcami. Súd musí pri rozhodovaní o odmene zohľadniť dĺžku výkonu funkcie správcu, náročnosť speňažovania majetku, vymáhanie pohľadávok v súdnych konaniach a exekúciách“ (k tomu vid' uznesenie najvyššieho súdu z 31. mája 2011, sp. zn. 5Obo/44/2011).

9. Odvolací súd primárne konštatuje, že nie je možné dať za pravdu odvolateľovi, ktorý zastáva názor, že konkurzný súd mal zohľadniť predovšetkým dĺžku funkcie jednotlivých správcov a rozdeliť odmenu v pomere 90 % pre odvolateľa a 10 % pre súčasnú správkyniu.

9.1. Ako už bolo vyššie uvedené, základné kritériá uvedené v ustanovení § 9 Vyhlášky sú rovnocenné a nie je možné preferovať výlučne jedno z nich, ktoré je výhodnejšie pre niektorého zo správcov. Preto podľa odvolacieho súdu neprichádzalo do úvahy, aby bolo o odmene správcov rozhodnuté spôsobom, ktorý vo uviedol predchádzajúci správca vo svojom odvolaní.

9.2. Uvedený záver platí o to viac v situácii, ak dĺžka funkcie (ktorá by inak pri uplatnení predmetného kritéria bola v prospech niektorého zo správcov) bola spôsobená výlučne nečinnosťou správcu, prípadne jeho neodbornou činnosťou (k tomu vid' v podrobnostiach body 11.2. až 12.2. nižšie).

10. Naopak - okrem dĺžky doby činnosti jednotlivých správcov - je potrebné prihliadnuť aj na celkový charakter konkurzu, jeho náročnosť, prípadne na rozsah a úroveň ich činnosti.

11. V danom prípade išlo podľa názoru odvolacieho súdu o celkom jednoduchý konkurz, v ktorom bolo prihlásených celkovo 13 pohľadávok, z toho 3 pohľadávky boli popreté, pričom len jeden popretý veriteľ sa žalobou domáhal určenia popretej pohľadávky, ktorú v priebehu sporu uznal, v jednom prípade bolo vedené konanie o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, a do konkurznej podstaty bola zahrnutá len jedna nehnuteľnosť, ktorú bolo potrebné speňažiť (Penzión Eldorado).

11.1. Rovnako je z obsahu spisu zrejmé, že predchádzajúci správca vykonal v rámci svojej činnosti viac úkonov smerujúcich k ukončeniu konkurzu, než súčasná správkynia, ktorá vykonalá speňaženie majetku patriaceho do konkurznej podstaty, vypracovala konečnú správu a návrhu rozvrhu výťažku.

11.2. Napriek uvedenému trvá konkurzné konanie ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu takmer 20 rokov, čo v okolnostiach rozhodovanej veci nemožno považovať za primerané. Preto odvolací súd považuje za správny postup súdu prvej inštancie, keď pri rozhodovaní o rozdelení odmeny posudzoval, či niektorý zo správcov bol v konkurznom konaní nečinný, či postupoval v konaní v súlade so zákonom a či zavinil neprimerané predĺženie konkurzného konania.

12. Za správny považuje odvolací súd postup konkurzného súdu, ktorý v okolnostiach rozhodovanej veci posudzoval činnosť predchádzajúceho správcu, a či ten svojou nečinnosťou nezavinil nedôvodné predĺženie konkurzného konania. Rovnako tak sa odvolací súd stotožňuje so záverom, že predchádzajúci správca v rozpore s jeho zákonnou povinnosťou zapísal spornú nehnuteľnosť do súpisu majetku až po viac ako 10 rokoch od vyhlásenia konkurzu, čím došlo k predĺženiu konkurzného konania z dôvodov, ktoré sú výlučne na strane predchádzajúceho správcu.

12.1. Pôvodný správca (odvolateľ) mal vedomosť už v čase po vyhlásení konkurzu (t. j. v roku 2001) o spornosti, či nehnuteľnosť Penzión Eldorado je vo vlastníctve úpadcu, alebo či jej vlastníkom je Ing. S. D.. Právna úprava (§ 19 ods. 1 ZKV) ukládala správcovi povinnosť zapísať do súpisu majetku aj ten majetok, pri ktorom sú pochybnosti, či patrí úpadcovi, a to spolu s poznámkou, ktorá sa týka spornosti majetku a osoby, ktorej sa spornosť týka. Vyčkávanie správcu so zápisom predmetnej nehnuteľnosti do súpisu majetku do skončenia sporového konania medzi tretími osobami, v ktorom sa riešila otázka vlastníckeho práva, nemalo oporu v zákone. Jediným právnym prostriedkom, ktorý v predmetnej situácii mala tretia osoba, bola žaloba o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty (podľa § 19 ods. 2 ZKV), ktorá mohla mať vplyv aj na predĺženie daného konkurzu. Žaloba podľa § 19 ods. 2 ZKV však bola tretou osobou (Ing. S. D.) iniciovaná až v roku 2011, t. j. po vyhotovení súpisu majetku s desaťročným oneskorením. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že ustanovenie za správcu v konkurznom konaní nemá sledovať len dosiahnutie odmeny, ale je späté aj s povinnosťami, ktoré sú na správcu kladené. Preto ak predchádzajúci správca nedisponoval dostatočnými odbornými alebo materiálными kapacitami, aby postupoval v konkurze riadne, bolo jeho povinnosťou požiadať konkurzný súd, aby ho zbavil

funkcie (k tomu vid' § 8 ods. 5 ZKV), čo však neurobil.

12.2. Desaťročná nečinnosť predchádzajúceho správcu pri vyhotovovaní súpisu majetku úpadcu nie je ničím ospravedlniteľná, a preto v rozhodovanej veci nemožno pri rozhodovaní o odmene prihliadať na dĺžku funkcie predchádzajúceho správcu (a už vôbec ju prioritizovať).

13. Odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 9 Výhlášky nevylučuje, aby pri určení pomeru odmeny za výkon funkcie možno v neprospech niektorého zo správcov bola zo strany konkurzného súdu použitá skutočnosť, že výlučne jeho nečinnosťou, prípadne postupom v rozpore so zákonom došlo k predĺženiu konkurzného konania z dôvodov, ktoré sú na strane správcu. Pritom nie je vylúčená taká aplikácia predmetného ustanovenia, že v takejto situácii bude priznaná nižšia odmena tomu správcovi, ktorý bol vo funkcii dlhšie, prípadne vykonal v konkurze viacero úkonov, než iný správca.

13.1. Na druhej strane však odvolací súd konštatuje, že ani činnosť (resp. nečinnosť) predchádzajúceho správcu v prebiehajúcom konkurznom konaní neodôvodňuje, aby bola odmena rozdelená v pomere 20 % k 80 % v prospech súčasnej správkyne s prihliadnutím na rozsah a náročnosť úkonov, ktoré v konkurze uskutočnila. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolateľom, že konkurzným súdom určený pomer nie je spravodlivý.

13.2. Naopak za spravodlivý a objektivizujúci, jednak vyšší rozsah úkonov predchádzajúceho správcu, ale zároveň zohľadňujúci jeho nečinnosť, považuje odvolací súd pri rozdelení odmeny podľa § 9 Výhlášky v nadväznosti na vyššie vyslovené závery pomer 40 % k 60 % v prospech súčasnej správkyne, ktorá predmetný konkurz ukončila.

14. Vychádzajúc zo skutočností, že odmena, ktorá patrí správcovi, predstavuje sumu 65 591,46 eur, pri zohľadnení vyššie uvedeného pomeru odvolací súd konštatuje, že predchádzajúcemu správcovi JUDr. F. patrí odmena za výkon funkcie v sume 26 236,58 eur a súčasnej správkyňi JUDr. M. H. odmena v sume 39 354,88 eur.

15. Nakoľko v rozhodovanej veci neboli podľa odvolacieho súdu v prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania splnené podmienky pre zrušenie a ani pre potvrdenie napadnutého uznesenia, odvolací súd podľa ustanovenia § 388 C. s. p., rozvrhové uznesenie konkurzného súdu výroku 1/ a/, v časti odmeny správcov zmenil tak, že odmena správcu JUDr. P. F. je 26 236,58 eur a odmena správkyne JUDr. Y. M. H. je 39 354,88 eur.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie nie je prípustné (§ 419 a nasl. C.s.p.).